

Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 667-ҳадис

667 - وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي بَيْتٍ هَذَا: «اللَّهُمَّ مَنْ وَلَيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَأَشْفَقْ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلَيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفَقْ بِهِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1828].

667. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан эшиитдим, у зот мана шу уйимда: «**Аллоҳим, ким умматимнинг бирон ишига бошлиқ бўлиб, уларни мاشаққатга солса, Сен ҳам уни машаққатга солгин!** Ким умматимнинг бирон ишига бошлиқ бўлиб, уларга шафқат қилса, Сен ҳам унга шафқат қилгин», деганлар».

Имом Муслим ривояти.

Шарҳ: Ҳадиснинг тўла матни қуйидагича:

Абдурраҳмон ибн Шумосадан ривоят қилинади:

«Оишанинг ҳузурига бир нарса ҳақида сўрагани бордим. «Сен кимлардансан?» деди. «Миср аҳлиданман», дедим. «Раҳбарингиз сизларга ғазотда қандай муомала қилди?» деди. «Унда бирон айб кўрмадик. Бирортамизнинг туси ўлса, тужа берар, қули ўлса, қул берар, нафақага муҳтож бўлса, нафақа берар эди», деди. (Оиша) шундай деди: «Унинг укам Мұхаммад ибн Абу Бакрга қилган иши мени Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан эшиитган нарсамни сенга айтишга тўскинлик қилмайди. У зот мана шу уйимда: «**Аллоҳим, ким умматимнинг бирон ишига бошлиқ бўлиб, уларни машаққатга солса, Сен ҳам уни машаққатга солгин!** Ким умматимнинг бирон ишига бошлиқ бўлиб, уларга шафқат қилса, Сен ҳам унга шафқат қилгин», деганлар» (Имом Муслим ривояти).

Манба: hadis.islom.uz

